

Lok in puščice (za spretno roko)

Skoraj vsak dečko ima posebno veselje do strelnega orožja vseh vrst. Streljanje z lokom in puščicami je prav lep sport; biti pa moramo pri tem igranju zelo opreznini in previdni, da ne napravimo škode sebi in drugim. Predvsem smemo streljati s tem orožjem le na takih prostorih, kjer vidimo letečo puščico prav do cilja in smo prepričani, da ni v območju leteče puščice in v bližini niti človeka niti živali niti drugih stvari, ki bi jih lahko zadeli in poškodovali.

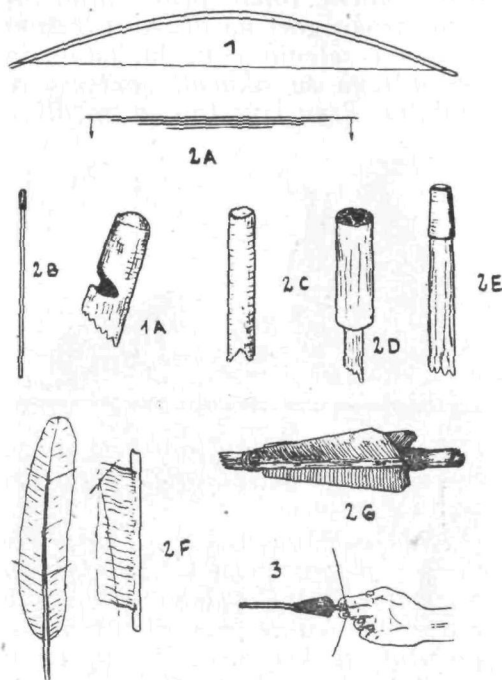
Bodite zatorej previdni in gojite ta sport le na prostem, daleč od človeških bivališč!

Najbolj preprost lok si napravimo iz ravne, debelejšje leskove veje, ki jo oluščimo od lubja (slika 1). Na obeh koncih zarezemo po eno poševno zarezo, da ne more tanka vrvca ali še bolje tanka struna zdrkniti s koncev (slika 1 a).

Pravi lok, ki nam ostane delj časa, pa je precej drugačen. Izrežljamo ga iz jesenovega lesa, ki mora biti brez grč in tako rezan, da leži na zunanji strani najdaljša, na notranji pa najkrajša zrast (vlakno) (glej sliko 2 a).

Puščice (slika 2 b) napravimo iz vrbovih ali leskovih šibic. Na en konec natakemo za obtežitev košček bezgove cevke, ki smo jo dobili na ta način, da smo odrezali od bezgove veje kratek konec in izvlekli stržen (slika 2 d). Nato palčice oluščimo in opremimo na drugem koncu z zarezo (slika 2 c). Namesto bezgove cevke lahko vzamemo za prednji del puščice tudi pločevinasto kapico (slika 2 e). Da leti puščica prav daleč in v ravni smeri, ji na-

taknemo še gosja peresa, ki jih obrežemo, kakor vidimo na naši sliki 2 f. Nato jih prilepimo in privežemo njihove zgornje in spodnje konce obenem s peresnim tulcem tik nad zarezo (slika 2 g).

Slika 3 nam pokaže, kako moramo nastaviti puščico na lokovo struno, da lahko mirno merimo in uspešno streljamo v nastavljeno tarčo.

Torej na delo, dečki — strelci!

Venceslav Winkler

Uspavanka

Aja tuta aja,
Mišo noče spati,
treba ga bo črnim,
črnim volkom dati.

Vrata so odprta,
zunaj burja se hahlja.
Mišo gleda v temo,
ves čas se smehlja, smehlja.

Aja tuta aja —
ni volkov se bati,
z mirno, dobro roko
odpodi jih mati ...